

Подъ ландшафтния фонъ иде тъмно-синя ивица. Въ подножието на скалитѣ и върху тази ивица сж представени апостолитѣ. Срѣдниятъ (Иоанъ), въ лѣво отъ Христа, е много зле запазенъ. Отвърналъ лицето си отъ Христа, той е сложилъ главата на ржката си, опрѣна съ лакета на земята. Въ лѣво другъ апостолъ (Яковъ), който пада съ главата надолу и закрива съ дветѣ си ржце лицето. Дългитѣ му дрехи (синя и малинова) обгръщатъ цѣлата фигура, която скриватъ като въ торба, безъ да се развѣва нито единъ край отъ тѣхъ. Въ дѣсно, въ жъгла, стои на колѣне апостолъ Петъръ, протегналъ лѣвата си ржка къмъ Христа. Той е облѣченъ въ бѣлъ хитонъ съ червенъ клавъ и въ жълтъ химатий съ бѣли свѣтлини. Горѣ, отъ страни на пророцитѣ, се чете надписъ: **Πρῶτος ραζεν | νε | τῆς.**

Стенописи въ самата църква.

№ 21. Благовещението (табл. IX).

Раздѣлено е, както винаги, отъ дветѣ страни на триумфалната арка: Св. Богородица е представена на югъ, архангелътъ на северъ отъ алтаря.

Св. Богородица стои предъ тронъ на низко столче, обърната право къмъ зрителя. Дѣсната ржка, загъната чакъ до китката въ дрехитѣ, е дигната съ открита дланъ предъ гърдитѣ; въ лѣвата, сложена върху мафория, държи хурка и прежда. Лицето е изтрито. Хитонътъ е тъмно-синъ, мафориятъ — малиновъ, съ бѣла (синкава?) ивица. Тронътъ, отъ който виси бѣла покривка, е обсипанъ съ цвѣтни камъни. Върху него две възглавници, червена и зелена, бродирани и съ ресни въ крайщата. Столчето предъ трона сжщо така е украсено съ цвѣтни камъни и е червено отгоре. Отзадъ, въ дъното, се вижда стена; въ дѣсно високо, тѣсно здание съ двустраненъ покривъ и тѣсенъ прозорець. Зданието е закрито отчасти съ червена завеса. Почвата е означена съ зелена ивица.

Au-dessous du paysage formant toile de fond, une bande bleu-foncé. Au pied des rochers, et se détachant sur cette bande, — les apôtres. Celui du milieu (Jean), à gauche du Christ, est très mal conservé. Se détournant du Christ il appuie sa tête sur sa main, en s'accoudant par terre. A gauche, l'apôtre Jacques tombant à la renverse et cachant dans ses mains son visage qui est de face, mais complètement dissimulé derrière les paumes. Un long vêtement (bleu-foncé et violet) enveloppe largement le corps et le cache gauchement sous cette espèce de cloche. Aucun mouvement ne déplace le pan du vêtement. A droite, dans un angle, Pierre est à genoux, tendant vers le Christ le bras gauche. Il est vêtu d'un *chiton* blanc à *clavus* rouge, et d'un *himation* jaune modelé de blanc. En haut, dans le fond, l'inscription suivante: **Πρῶτος ραζεν | νε | τῆς.**

Peintures dans l'église même.

№ 21. L'Annonciation (pl. IX).

La scène est, comme d'habitude, répartie de chaque côté de l'arc triomphal. La Vierge est du côté sud, et l'archange du côté nord.

La Vierge se dresse près d'un trône, sur un petit tabouret, et de face. Le bras droit, enveloppé jusqu'au poignet dans les plis du vêtement, laisse voir, devant la poitrine, la paume de la main ouverte. Dans la main gauche, appliquée sur le *maphorium*, elle tient la quenouille et le fil. Le visage est effacé. Le *chiton* est bleu foncé, le *maphorium* cramoisi, avec une bordure blanche (ou bleuâtre). Le banc-trône est incrusté de pierreries; un linge blanc en retombe. Sur le trône deux coussins, un rouge et un vert, sont brodés et garnis de glands à leurs extrémités. Sur le devant, un tabouret décoré de même, avec un dessus rouge. Au fond, le mur, et, à droite un édifice élevé et étroit, avec un toit à deux pentes (la petite fenêtre est réduite à une fente, le chassis est percé de petits trous) fermé